

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

22.1.2023 – 3. sunnuntai loppiaisesta

Jeesus herättää uskon

Tekstit

Psalmi Ps. 102:16 – 23

1. lukukappale Jes. 30:18 – 21

2. lukukappale Hepr. 11:1 – 10

Evankeliumi Joh. 4:39 – 42

Esirukouksissamme: Eero, Ron, Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ti 24.1.

klo 14.00 Kammari **Impola**

klo 19.00 Eng. Raamattupiiri **Zoom**

Ke 25.1.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

To 26.1.

klo 18.30 Raamattupiiri **Zoom**

Su 29.1.

klo 10.00 Messu † **Voima**

klo 11.30 Engl. jumalanpalvelus **Regent St.**

Psalmi: Ps. 102:16 – 23

Kansat pelkäävät Herran nimeä, maan kuninkaat kumartavat häntä, kun Herra jälleen rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniassaan. Hän katsoo sorrettujen puoleen, ei torju heidän rukoustaan. Tämä on kirjoitettu tulevalle polvelle, jotta uudeksi luotu kansa ylistäisi Herraa. Herra katsoo pyhästä korkeudesta, tähyää taivaasta maan päälle. Hän kuulee vankien vaikerruksen, hän vapauttaa kuoleman omat. Siionissa kuulutetaan Herran nimeä, Jerusalem kaikuu hänen kiitostaan, kun kansat kokoontuvat yhteen, kun valtakunnat tulevat palvelemaan Herraa.

1. lukukappale: Jes. 30:18 – 21

Kuitenkin Herra vain odottaa, että voisi olla teille armollinen, hän nousee armahtamaan teitä. Herra on oikeuden Jumala. Autuaita ne, jotka häntä odottavat! Siionin kansa, sinä joka asut Jerusalemissa, sinun itkusi aika on ohi! Kun huudat häneltä apua, hän armahtaa, hän kuulee ja vastaa sinulle. Vaikka Herra suo sinulle vain kapean leivän ja niukasti vettä, hän, sinun opastajasi, ei enää kätkeydy. Omin silmin sinä saat nähdä hänet. Aina kun olet eksymässä tieltä, milloin oikeaan, milloin vasempaan, sinä omin korvin kuulet takaasi ohjeen: – Tässä on tie, kulkekaa sitä.

2. lukukappale: Hepr. 11:1 – 10

Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä. Uskoon perustuu se todistus, jonka Jumala on isistä antanut. Uskon avulla me ymmärrämme, että maailmat on luotu Jumalan sanalla: näkyvä on syntynyt näkymättömästä. Uskon vuoksi oli Abelin Jumalalle antama uhri Kainin uhria arvokkaampi. Koska Abel uskoi, hän sai vanhurskaudesta todistuksen, kun Jumala otti vastaan hänen lahjansa, ja uskovana hän puhuu vielä kuoltuaankin. Uskon vuoksi otettiin Henok pois niin, ettei hän kokenut kuolemaa. ”Sitten häntä ei enää ollut, sillä Jumala otti hänet luokseen.” Ennen kuin hänet otettiin pois, hän näet oli – niin hänestä todistetaan – elänyt

Jumalan mielen mukaisesti. Ilman uskoa ei kuitenkaan kukaan ole Jumalan mielen mukainen. Sen, joka astuu Jumalan eteen, täytyy uskoa, että Jumala on olemassa ja että hän kerran palkitsee ne, jotka etsivät häntä. Usko sai Nooan taipumaan Jumalan tahtoon, kun hän sai ilmoituksen sellaisesta, mikä ei vielä ollut nähtävissä. Hän rakensi arkin, ja näin koko hänen perheensä pelastui. Hänen uskonsa langetti maailmalle tuomion ja antoi hänelle itselleen uskovien perinnön, vanhurskauden. Usko sai Abrahamin tottelemaan Jumalan kutsua ja lähtemään kohti seutuja, jotka Jumala oli luvannut hänelle perintömaaksi. Hän lähti matkaan, vaikka ei tiennyt, minne oli menossa. Koska hän uskoi, hän asettui muukalaisena luvattuun maahan ja asui siellä teltoissa, ja niin asuivat myös lisak ja Jaakob, jotka perivät saman lupauksen. Abraham odotti sitä kaupunkia, joka on rakennettu vankalle perustalle ja jonka Jumala itse on suunnitellut ja tehnyt.

Evankeliumi: Joh. 4:39 – 42

Monet tuon Samarian kaupungin asukkaista uskoivat Jeesukseen kuultuaan naisen todistavan: ”Hän kertoi minulle kaiken mitä olen tehnyt.” Kun samarialaiset tulivat Jeesuksen luo, he pyysivät häntä jäämään kaupunkiin, ja hän jäikin sinne kahdeksi päiväksi. Yhä useammat uskoivat Jeesukseen kuultuaan hänen itsensä puhuvan, ja he sanoivat naiselle: ”Nyt emme enää usko vain sinun puheesi perusteella. Me olemme nyt itse kuulleet häntä ja tiedämme, että hän todella on maailman pelastaja.”

Saarna Pastori Johanna Porkola

Samarialaiset pyysivät Jeesusta vieraakseen vaikka he eivät tunteneet häntä. Tällainen vieraanvaraisuus on tainnut kadota maailmasta, ainakin länsimaisesta maailmasta. Moni muistaa varmaan ajan kun ihmiset kävivät maalla kylässä. Oli aivan normaalia mennä kylään ilmoittamatta. Nykyään se melkein koetaan loukkauksena, jos niin tekee. Olen kuullut, että täällä Finlandiakylän sisällä ei käydä kylässä. Luulen, että pandemia rikkoi jotain hyvää ja teki meidät hyvin varovaiseksi. Pappina olen ottanut riskin ja mennyt kysymäti, joskus ovea ei ole avattu.

Muistatte varmaan miten Jeesus tuli tutuksi Samarian Sykarin kylälle. Huonomaineinen nainen todisti hänestä. Kaupunkilaiset näkivät naisessa muutoksen ja tuo muutos, uudelleen syntyminen Kristuksessa muutti naisen olemuksen ja sanat sellaisiksi, että kylän väki meni Jeesuksen luo. Tarvittiin airut, tarvittiin joku, joka kertoi Jeesuksesta ja vei Jeesuksen luo. Aivan kuten tänäkin päivänä. Ensin joku kertoo ja todistaa Jeesuksesta ja vie Jeesuksen luo. Sitten tämä itse kuulee Jeesuksen sanat, lukee ne Raamatusta ja ne alkavat elämään hänessä, siitä syntyy usko. Sana synnyttää uskon.

Tänään luettu Jesajan kirja on mielestäni yksi lohdullisimmista teksteistä. Se vasta vanha teksti on, ennen Jeesusta kirjoitettu. Voiko niin vanha teksti puhua meille tänään? Moni uskaa, että voi.

*Kuitenkin Herra vain odottaa,
että voisi olla teille armollinen,
hän nousee armahtamaan teitä. (Jes.30:18)*

Ajatelkaa että Jumala vain odottaa, sinua ja minua. Hän haluaa olla meille armollinen. Jumala haluaa olla meille hyvä ja rakastava. Yksi asia jolla haluaisinkin kuvata Jumalaa on kärsivällisyys. Olen kokenut tuon kärsivällisyyden omassa elämässäni. Ei minulle ole ollut kovinkaan yksinkertaista lähteä lukemaan teologiaa, hakea valmistuttuani papin paikkaa. Siihen on tarvittu kutsua ja äärimmäistä kärsivällisyyttä Jumalan puolelta. Moniin kysymyksiin on vastattu ja vakuutettu, ja vakuutetaan edelleen. Huononakin voi tehdä Jumalan työtä tässä maailmassa. Ei ole täydellistä evankelistaa, ei täydellistä Raamatun selittäjää, on vain huonoja ja syntisiä ihmisiä, joita Jumala kantaa. Vasta silloin Jumalan voima ja kirkkaus voi tulla näkyväksi, ei ihmisen oma erinomaisuus.

Raamatusta luemme, että Jeesus teki paljon ihmetekoja: hän paransi sokeita ja kuuroja, spitaalisia. Hän herätti mm. juuri kuolleen tytön ja jo haudatun kuolleen miehen. Näiden ihmeiden tarkoituksena oli olla merkinä israelilaisille, niiden piti herättä uskoa. Niin ne tekivätkin, mutta vain osittain. Tänäkin lukemassani evankeliumitekstissä Jeesus ei tee ihmettä. Hän puhuu niin, että ihmiset uskovat häneen. Jeesuksen sana, Jumalan sana vaikuttaa myös tänään. Usko on ihme.

Ihmetekojen teho on vaimea todellisen uskon rinnalla. Sillä miten paljon tarvitaankaan ihmettä siihen, että joku uskoo, uskoo näkemättä ja tuntematta suuria tapahtumia elämässään. Uskoo tuhansia kilometrejä ja tuhansia vuosia Jeesuksesta ja hänen elämästään. Uskoo, koska toivoo ja saa lohdutuksen tuosta uskosta. Tähän Jeesus viittaa myös ylönnostuaan opetuslapsille (Joh. 20:29). Roomalaiskirje sanoo: *Uskosta vanhurskas saa elää*. Tuollaisen uskon synnyttää Jumala. Evankeliumitekstit ovat täynnä vastaavia tapahtumia. Ihmiset uskoivat, ennen kuin näkivät tai olivat kokeneet Jeesuksen konkreettisesti elämässään. Kuinka usein kuulemmekaan Jeesuksen sanovan evankeliumeissa, että jonkun usko oli parantanut, vaikkapa (Matteus 8:13), sadanpäämiehelle. Tai niiden miesten usko, jotka laskivat halvaantuneen Jeesuksen eteen katon kautta (Mark 2:5).

Usko ei tarvitse ihmisjärjen todistuksia tai selvityksiä, analyysyjä siitä, mikä on totta. Se kuuluu maailman järjestykseen, ei Jumalan valtakuntaan. Jumala on selittämätön. Jumala on, Jumala. Kaikella on tarkoituksensa ja kukaan ei ole Jumalan varjeluksesta ulkona. Jumala näkee kaiken, sinunkin murheesi ja ilosi. Jumala tietää, ettei elämä tässä maallisessa aina onnistu niin kuin olisimme toivoneet tai haaveilleet. Tapahtuu paljon erehdyksiä ja horjahduksia, jopa kaatumisia. Tapahtuu myös hyviä asioista, eikö? Jumala on ollut keskellämme ihmisenä. Hän oli ihmisen Poika. Ei jossakin kaukana. Ei ole kiellettyä ottaa myös iloon osaa. On melkoisen hurjaa sanoa, että kaikki tässä maailmassa olisi pahan vallassa, ilon ulkopuolella. Jotkut kirkkokunnat väittävät näin. Onhan Jumala luonut, ja edelleen luo ja vaikuttaa maailmassa. Onko Jumala muka heikompi kuin maailman pahuus? Ne Jumalan ilot ovat yleensä aivan arkisia, pieniä naurahduksia keittiönpöydän ääressä, lasten ja perheen kanssa arkisissa toimissa ihmettelemistä ja touhuamista. Ne ovat oikeasti hyviä juttuja. On otettava hetkestä kiinni. Kivun ja kaipauksen, surun ja masennuksen välillä on myös ilon, hetkiä joista saa ja pitää iloita.

Kerran me näemme Kristuksen kirkkaudessaan ja saamme elää Jumalan kasvojen edessä sitä todellista, ikuista elämää läheistemme, poisnukkuneidenkin kanssa. Paikassa jossa meidän kyyneleemme pyyhitään ja elollinen kärsimys on poissa. Tähän kristitty uskoo ja siihen laskee toivonsa, tänäänkin. Aamen.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury